

EL VICI

Núria Perpinyà

AROLA EDITORS

Índex

ACTE I

I. La bombolla virtual	11
II. Enxarxades	15
III. Els bojós de la muntanya	21
IV. Sexe nerviós	27
V. Psicòtrops	35
VI. Teràpia Existencial	39
VII. Índia perversa	47
VIII. Exercici amb personalitats múltiples	51
IX. Els masclets de Raül	55
X. Pols interestel·lar	63
XI. ¿Qui no menja?	69
XII. La droga fantasma	75

ENTREACTE	79
-----------	----

ACTE II

I. Passions invisibles	85
II. Oda a internet	89
III. Multipolític	93
IV. L'addicció amorosa	97
V. Vida al sofà	101
VI. Disfressats online	105
VII. Tecla al paradís	111
VIII. Àngels virtuals	115
IX. Tots som IP	123

AGRAÏMENTS	131
------------	-----

PERSONATGES

ELEXA ÖSTERGARD, noia molt prima.

ÍNDIA, amiga seva, coixa.

AGNÈS NEUSKA, neuropsiquiatra.

RAÜL FUSQUERO, bromista.

CARLES, fsioterapeuta.

GARI PIFARRÉ,¹ polític.

La història es desenvolupa en dos tipus d'escenari: en una clínica entre muntanyes i en l'espai mental i futurista d'internet.

¹ En Carles i en Pifarré poden ser interpretats pel mateix actor.

ACTE I

I. LA BOMBOLLA VIRTUAL

ELEXA és dins una càpsula zòrbing il·luminada. Dins hi ha ordinadors, mòbils i robots. És molt prima i du uns grans auriculars. Escenari fosc de ciència-ficció. Veu angoixada. Melodies de mòbils i d'artilugis d'internet com skype.

ELEXA, fort: Putos mòbils! (*Silenci llarg. Depressiva.*)

Millor quedar-se al llit. Un dia no m'aixecaré mai més.

No puc llegir, ni menjar, ni pensar, ni moure'm.

Ni tan sols els pensaments són meus, a hores d'ara.

Creem murs al nostre voltant, no per allunyar-nos de la gent, sinó per saber qui estaria disposat a saltar-se'ls per salvar-nos.

¿Heu escoltat el soroll que fa una persona quan es trenca? No cap. Silenci absolut, per això impressiona. (*El que escriu es projecta:*)¹

1 Els textos en requadre es veuen a la pantalla i es poden dir en off o en veu alta.

Les idees se m'escapen quan no tinc internet i, quan en tinc, se me'n van les idees.

@LLunàtica

(Silenci llarg. S'anusa els cabells.) Com si fos una pel·lícula amb un sol actor i un sol espectador.

(Es mira a una pantalla gran que li fa de mirall.) M'assemblo a mi. Però, si us plau, no ens confongueu. Parlo en última persona, no en primera. Soc un signe d'interrogació.

Avui he mirat el correu cinquanta cops; twitter, norantatres i friendglobe, cent vint-i-dos cops. Que poc que m'ha ajudat internet. Estic gastant-hi la vida. Encara que no acabo de saber on m'ignoren més: si online o offline. Però sense tu (*besa el mòbil*), no tindria res. Podria estar sense ordinador. Però sense l'aerytod no.

(S'anusa els cabells. Es torna a esguardar a la pantalla que li fa d'espill. És un dels seus tics.)

Porque é que existe tanta merda virtual e nao existem abraços virtuais?

@Maganix

(Sona música avantguardista.) Aquesta cançó és jo. Soc jo. Que irònic trobar més ajuda en una cançó que en una persona.

No suportó el pop, ni el rock que escolten els de la meva edat.

Ni tan sols pertanyo a la meva generació. No soc com els altres. No ho vull ser.

La música és la meva droga. L'amiga que no falla mai. Sap quan estic feta pols i quan toca alegria. No puc córrer sense la meva playlist. Ni estudiar, ni dutxar-me, ni despertar-me, ni dormir.

Només vull estar sola escoltant el mp15. ¿Demano tant? Sosteniu-me, sostinguts. Potser soc tan rara com la tonalitat A-sharp, l'afilada. A la gent no li agrada com sonen tantes alteracions. Ni com sono jo. La sostingut menor. **La...**² (*S'anusa els cabells.*)

² La negreta marca el peu que enllaça les escenes a través d'uns sons similars. Aquest pont musical en suavitza el tall.

II. ENXARXADES

Dues càpsules zòrbing en escena (una hauria estat enfosquida.) És una vídeoconferència. ELEXA du un vestuari mínim, de gasa groc pàl·lid; té aspecte de nimfa desvalguda. ÍNDIA és grassa i va vestida d'ÍNDIA. Se la veu forta. Escenari futurista. ELEXA escriu al seu blog i es mou per diverses xarxes socials. ÍNDIA juga al joc de ròle «Heroïnes noires». Imatges opcionals de joves addictes a internet exhausts; de parelles besant-se, d'anorèxiques i d'obeses.

ELEXA, melòdica: Oh, là là!³

ÍNDIA, so de skype: A aquest món, li cal menys whatsapps i més visites inesperades!

ELEXA: Em trenques els esquemes, Índia. Et desconnectes quan vols i apareixes sense avisar. I perquè estàs bona sense estar prima! (*Riu.*)

ÍNDIA: Els homes es moren per les meves corbes i no per les (*assenyala la càpsula*) d'aquesta bombolla.

3 La negreta marca el mot d'enllaç amb l'escena anterior. Tant l'un com l'altre s'han de proferir amb un cert èmfasi o expressivitat.

ELEXA: El que no m'agrada del zòrbing (*toca el seu*) és que fa grassa.

ÍNDIA: Però aïlla bé.

ELEXA: Sí, l'acústica és espectacular. (*Silenci. Teclegen per separat.*)

ÍNDIA: Els que no paren d'esmentar els seus ex per friendglobe, ¿en quina ona són? ¿Pensen que tornaran? ¿No tenen cap altre tema més interessant? La realitat supera la fric—ció.

ELEXA: No em renysis.

ÍNDIA: La malaltia del bes! ¿Quants cucs d'enze ens haurem engolit les dones per sentir papallones a l'estòmac? Si l'amor és cec, s'hauria de considerar com una discapacitat.

ELEXA: És bonic mentre t'ho creus. El meu amor...

ÍNDIA: et va pujar al puto cel i et va deixar caure. Segueixes un llimac que s'arrossega. Quin humor. El romanticisme és pitjor que el paludisme. El sexe alleugereix la tensió, mentre que l'amor la causa. Perd el cul per un home, però no el cap. Ni la gana. (*Silenci.*) ¿Has menjat avui? (*ELEXA fa que no.*) ¿I ahir? (*Fa que sí.*) ¿Però ho vas vomitar?

ELEXA: Sí. No puc fer una cosa a la meitat. O menjo molt o no res. (*ÍNDIA li ofereix un xiclet a través de la pantalla. El refusa i tecleja frenèticament; l'ÍNDIA l'observa; quan acaba el text, el penja extàtica.*)

Odio la meua debilitat, però m'ha fet com soc. ¿On és el meu cap? Quan escolto aquesta peça és com si m'estigués drogant. Down, down, you bring me down.

@Llunàtica

ÍNDIA: Llunàtica, tens cara d'internet. ¿Quantes hores fa que li dones?

ELEXA: Fa mesos que no dormo.

ÍNDIA: Ara quan escrivies tenies una cara més cool!

ELEXA: T'ho has dit: més cul.

ÍNDIA: Que no! És com haver vist com cardaves i neixia la teva filla a velocitat supersònica!

ELEXA: Hagués fet una altra cara si hagués cardat de debò i no aquest monstre que acabo de parir. (*Silenci.*) M'envien a una clínica.

ÍNDIA: ¿Per què?

ELEXA: Dic massa parides. I perquè estic perdent el cap i no pas el cos, com voldria. T'envio el link. (*Ho llegeix en veu alta.*) «Les neurones es comuniquen per la pel·lícula oliosa de la mielina. Si el cervell està sec, la connexió es talla. L'anorèxia provoca malalties mentals. Dra. A. Neuska / Clínica Lúbol». No hi aniré. El menjar no és el problema. Com tu saps, en tinc de més grossos, començant pel meu ex.

ÍNDIA: Acabant amb el teu ex... Elexa, si va jugar amb tu un cop, ho tornarà a fer. Coneix els teus punts febles. No

tornis amb una persona tòxica. Tothom t'ho deia: és un malvat, un egoista. Fins que no t'ha matat sis cops, no t'has cregut que era un assassí. *(Fa un globus i l'esclata.)* «M'ha estimat» vol dir «M'haaas timat». El teu ex, eeecs! ha regalat la mateixa cançó a dues dones. Això sí que és ser infidel. Com si no sabés què és per a tu, la música.

ELEXA: Provo d'aixecar passions, però pesen massa. Molts prefereixen jugar a la play, enlloc de cardar. La impotència masculina ni em va, ni em ve.

ÍNDIA: Jo també busco un àngel. Però amb sexe. No hauries de tolerar que et deixin per un smartphone. Quan fem un clau amb talons, n'hi ha pocs que estiguin a l'altura. Es busca home per relacions esporSÀdiques. *(Morbosa amb el xiclet. ELEXA s'anusa els cabells. Es mira a la pantalla buscant l'angle que faci d'espill.)*

Less love. More sex. No calls. Just texts. New boy. No ex.

@PetiteMariona

ELEXA: ¿Estàs segura que el xiclet no engreixa? A youtube vaig veure una noia que s'havia inflat amb xiclets, per l'aire que s'havia engolit. Tot engreixa, Índia. No vull viure en aquest món on tot gira al voltant de l'alimentació: esmorzar, dinar, sopar, berenar, esmorzar...! Ens passem el dia halant.

ÍNDIA: Hi ha xiclets que no tenen sucre. I grans avenços de la civilització que no tenen res a veure amb el fato.

Com internet. Si limites la teva existència als homes i al menjar, continues a la prehistòria. ¿Saps com es diu Cupid en italià? Putto alato! El nom fa la cosa.

ELEXA, *acaricia el zòrbing*: Com a mínim en aquesta cova cibernetica tinc de tot. A la clínica, però, em requisaran el skyemòbil i l'aerytod... No sé si aguantaré. ¿Quina culpa en té la música?

ÍNDIA: Et desenganxaràs.

ELEXA: Anem-hi juntes. Sola, no podré. Tinc el perfil de talladora de venes.

ÍNDIA, *autocínica*: Doncs jo dubto entre tallar-me les venes o deixar-me-les créixer.

ELEXA: Ets tan divertida. (*L'ÍNDIA, capficada, ho nega.*) Hi he d'anar acompanyada.

ÍNDIA: Però si no ens coneixem.

ELEXA: Tu em coneixes millor que ningú.

ÍNDIA: Tindràs amics més íntims (*ELEXA fa que no.*) No puc deixar la feina. Visc a dos mil quilòmetres. (*ELEXA li envia un link.*) M'estàs fent xantatge... Només som amigues virtuals.

A la vida real hi ha amics falsos que t'abandonen per no-re. I a internet hi ha amics que estan lluny però que mai no t'abandonen.

@INeedLithium

ELEXA: Doncs, tornem-nos reals.